

Autumn Whispers

DERECE: NC - 17 (17 Yaşından küçüklerin okuması sakıncalı olabilir.)

ÇİFTLER: Harry/Pansy

TÜR: AU - Alternative Universe

ÖZET: Gerçek hayat rüyaların çizdiği bir tabloya..

NOTLAR - I: *Alex Parks - Maybe That's What It Takes* ve *Fariborz Lachini - Autumn Whispers* ilhamıyla fikri oluşmuş bir hikaye olacak Autumn Whispers.

NOTLAR - II: Uzun bir süreden sonra tekrar Parry'e dönmenin verdiği zevk-ü sefayla başlıyorum. Çok çok rastgele gördüğüm görüntüler eşliğinde ilerleyeceğim. Ne kadar uzun süreceği de umrumda değil, gittiğimiz yere kadar gideriz..

NOTLAR - III: Ben Parry'e dönerken Dilş de Dramione'ye dönüyor, bir de üstüne büyük burunluluk yapıp "efsaneler dönüyor" şeklinde yorumlar getirdik, batırmayı inşallah..

NOTLAR - IV: Kulağımdaki müzikler o kadar güzel ki, sadece yazmadan ekrana baksam bile bir şeyler olacakmış gibi geliyor. Edinmek isteyenler lütfen Fariborz Lachini - Golden Autumn albümleri serisini edinsinler, notalar o kadar kalbe dokunur notalar ki..

NOTLAR - V: Notalar kalbe dokunurken ben de artık ikinci başlığı atıp klavyeye dokunmaya başlayayım. Herkese iyi okumalar..

Autumn Whispers

Chapter 1

The Empty Canvas

Şık bir restoranda, kırık beyaz masa örtülerinin narin papatyalar gibi dizildiği ılık gecede genç bir kadın arkadaşlarının çemberine alınmıştır. Kaliteli şampanyaların incecik kadehlerde ışıkla flört ettiği asil sohbetlerinin konusu bu sonbahardaki moda trendleriyken bazıları Paris'teki moda haftasının nasıl gösterişli olacağından bahsediyor, bazıları Paris'in artık eski moda olduğunu söylüyordur. Paris ve eski moda kelimelerini bir araya getiren modern şehrin kadınları şen kahkahalarıyla çalan piyanoya eş bir melodi oluşturuyorken, biri hariç hepsinin parmaklarında nişan yüzükleri pırıldıyordu. Bu şanslı bayanlardan bir tanesi şampanya kadehini bırakıp kızıl saçlarını kulağının arkasına atarken yüzük sahibi olmayan arkadaşına döner

"Pansy, hayatım sen bilirsin, gerçekten 72. caddeyle Park Bulvarının birleşiminde bir hamburgerci açılacağı doğru mu?"

"Merak etme Ginerva, kolaları kristal bardaklarda servis edeceklermiş.."

yüksek sosyetenin alev saçlı güzeli Ginerva Weasley gülümseyen, ama sitem dolu bakışlarıyla pansy'e bakıyorken siyah saçlı genç kadın elini arkadaşının eline uzatarak gülümser

"şaka yaptım ginny, bozulmana gerek yok.."

"bozulduğumu da kim söyledi, üstelik şaka yaptığı az çok anlayabilecek kadar iyi tanıyorum seni, kaç sene oldu?"

masadaki bir iki bayan biz artık saymayı bıraktık diyorken sadece o grup içinde ginny olarak çağrılabilen kızıl kadın gülümser

“bak görüyor musun? Bu kadar sene arkadaşlığımız bana bazı haklar da veriyor aslında..”

masadaki herkesin yüzüne önceden konuşulmuş gizli bir planın muzur ifadeleri yerleşirken pansy etrafını çevreleyen yüzleri gördüğünde kaşını kaldırır

“nasıl bir hakmış bu?”

“gerektiğinde senin gönül işlerine de karışabilme hakkı-“

“ginny-“

“itiraz istemiyorum, bu hafta Kırmızı İnci’ye gelen bir konuğumla çoktan akşam yemeği ayarladım-“

“otel işlerine alet olamam-“

“otel işi değil bu! Senin için! Kırmızı İnci’nin sahibiysem elime geçen fırsatları iyi kullanmam gerek-“

“ki kullandın.”

Ginny konuşmasına biraz ara verirken pansy kadehine uzanıyordu

“Senin için bu tip ayarlamalar artık yaşam biçimi olmuş ginny. Zengin ve yakışıklı Malfoy’u Kırmızı İnci’nin büyüdü havasında ele geçirmiş olabilirsin-“

“ne demek istiyorsun pansy?”

“kötü bir şey demiyorum, sadece beni rahat bırakmanı istiyorum-“

“yalnızlık hoşuna mı gidiyor?”

“evet. Hoşuma gidiyor, ben böyle mutluyum-“

“kimse senin kadar yalnızken mutlu olamaz-“

“yeter bu kadar, her seferinde aynı hikaye ginny..”

pansy çantasını açıp içinden birkaç kağıt banknot çıkararak tabağının yanına bırakır, sonra huzursuz bir izin mırıldanarak iskemlesini iter ve yerinden kalkarken masadaki bayanlardan ses çıkmıyordur. Ginny parmaklarının uçlarını kadehinin beline vurarak bir an düşünür, sonra tekrar gülümseyerek masadakilere döner

“Paris eski moda diyorduk, değil mi?”

herkes havanın dağılması emriyle tekrar sohbetlerine dönerken restoranın kapısından siyah bir fırtına çıkarak uzaklaşır..

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - FOREVER IN MY DREAMS

Pansy evine dönüp kapıyı kapattığında sonunda rahatladığını hissederek derin bir nefes alır, her zaman hafif bir lavanta ve vanilya karışımı kokan evinde ilerlerken girişteki abajuru açar, güzel kokulu ev sıcak bir ışıqla aydınlanırken genç kadın ayağındaki yüksek topukları çıkarıp bir kenara atar, elindeki küçük çantayı da salonla birleşen mutfağın tezgahına koyup uzun taburelerden birine oturur.

Telefondaki telesekreterin ışığı yanıp söniyorken pansy o telefonda sadece tek bir mesaj olduğunu ve onu da kimin bıraktığını biliyorken yine de düğmeye basar

“Bir yeni mesaj. Bırakılma tarihi 17 Eylül Cuma, saat 21:30..”

pansy kendine bir bardak su dolduruyorken telefonda ginny’nin sesini duyar

“yaptığın çok büyük bir terbiyesizlikti pansy. Sırf sana bu mesajı bırakmak için kalkıp tuvalete geldim ve hayal kırıklığımı anlatmam mümkün değil. Ben sana yardım etmeye çalışıyorum! Neden bana düşmanın gibi yaklaşıyorsun!? Artık rüyalarda dolaşmanın yaşı geçti hayatım, o güzel servetine sokaktan geçen güzel gözlü birinin el koymasını istemiyorsan kalbinle değil mantığınla davranacaksın..”

kısa bir sessizlik içinde ginny'nin iç çektiği duyulurken pansy suyundan bir yudum alır, mesaj devam eder

“bunları sana telefonda söylediğime inanamıyorum, ama başka türlü aklına girmeyecek. Ailen yok, akrabaların yok, tanrı bilir arkadaşların, ben bile ne kadar süre etrafında olacağız. Bu kocaman şehirde yapayalnız yaşamak akıl karı mı pansy? Lütfen bunu bir düşün, gözlerini aç, etrafına bak. Tanrım seni sadece bir akşam yemeği için bile 3 dakikalık telefon mesajlarına kalıyorum, hem yalnız kalıp ne yapacaksın-“

pansy mesajı daha fazla dinlemeden silerken suyu bitmiştir. Bardağı tezgaha bırakıp tabureden kalkarken elbisesinin fermuarını açıyordur, uykusu vardır, bazıları gibi her akşam yanında uyuyan adamın sesine ve hareketlerine katlanmak zorunda kalmadan uyumak istiyordur. O bahsedilen kalabalık şehirde sadece kendine ait olan zamanların kıymetini kendisi gayet iyi biliyordur, başkalarının bunu anlayamamış olması genç kadının ilgilendirmiyorken bir an telefonundan ve adres defterinde ginny'nin bütün bilgilerini çıkarma isteğiyle dolar, ama sadece sinirli olduğuna karar verip banyoya girerken gece bu apartmanın dışındaki herkes için daha yeni başlıyor gibidir..

“günaydın, nasıl yardımcı olabilirim?”

pansy girdiği antikacı dükkanında onu karşılayan genç kıza bakarak gülümser

“şöyle bir dolaşmak istiyorum sadece..”

“tabii buyrun..”

genç kız eliyle ileriye gösterirken pansy teşekkür ederek yürümeye başlar, eskimiş ahşapların nemli kokusu etraftayken genç kadın duvarlarda asılı olan binbir çeşit aynadan kendine bakıyordu, bazılarının üzerinde küçük çatlaklar varken aralarından bazıları o kadar eskidir ki artık yansıma lekelerin ardından görünüyordu. Genç kadın altın varakların üzerinden parmaklarını geçirerek ilerliyorken yine duvarda asılı olan bir çerçeveye gözü takılır.

Yer yer çatlak, koyu kahverengi, büyük ihtimalle meşeden yapılmış kalın bir çerçevenin içinde duran, genç kadının boyundan biraz uzun boş bir tuval aynaların arasında öylece duruyorken pansy kaşlarını çatar. Başını ileri geri çekerek var olup da onun göremediği bir şey mi var diye anlamaya çalışırken dükkanda çalışan genç kız yanına gelmiştir

“İhtilalden önce fransa'da yaşamış bir ressamın tuvali. Üzerine 23 yıl boyunca 6 farklı tablo yapmış, ama hiçbirinin tamamlanmış halini göstermeden tekrar kapatıcıyla kapatmış. Doğal olarak eser mahiyeti taşımadığı için yıllarca antikacılar da dolaşmış. Büyük büyük babam bunu avrupa'dan getirdiğinden beri de hala burada durur..”

“ne kadar?”

“almayı mı düşünüyorsunuz?”

“olabilir, ne kadar?”

“140 dolar..”

“ucuz..”

“boş bir tuval için fazlasıyla pahalı aslında..”

pansy bakışlarını tuvalden çekerek genç kıza döner

“müştəriye bunu söylememen gerekir sanırım..”

“boş tuvalin dışında size tavsiye edebileceğim çok güzel parçalar var, vereceğiniz 140 doların boşa gitmesini istemem..”

“ben de öyle..”

pansy çantasını açıp içinden çek defterini çıkarırken konuşur

“evim şehir içinde, hatta 12-13 blok uzakta, ne zaman teslim edebilirsiniz?”

genç kız bir an emin olamaz, sonra hemen bugün teslim edilebileceğini söylerken pansy memnun olur, gerekli miktarı çeke yazar, imzasını da atıp kağıt parçasını defterden ayırıp genç kıza uzatır

“yapmam gereken herhangi bir şey var mı?”

“hayır efendim.. güle güle kullanın..”

pansy teşekkür eder ve başka bir şeye bakmadan dükkandan çıkarken genç kız az önce boş bir tuval için aldığı çeke bakarak gülümser..

---

pansy akşam döndüğünde boş tablosu da teslim edilmiş, genç kadının gösterdiği yere asılmışken gösterilen yer salonun pencerelere bakan en aydınlık duvardır. Pansy şimdi o duvarın önünde duruyorken saçlarının ucunu parmağında kıvrırarak bulanık beyaz kanvasa bakıyordu

“kazısam altından bir şey gösterecek misin?”

tablo doğal olarak cevap vermezken pansy kendi kendine gözlerini devirir, mutfağa gitmek için önüne dönerken bir an sonra aklına gelen bir fikirle tekrar tablonun başına döner

“seni bir de ben boyasam kızmazsın umarım..”

tablo sessizliğini korurken pansy başını sallar

“ben de öyle tahmin etmiştim..”

ve genç kadın mutfağa giderken aklından neler alması gerektiğinin listesini yapıyordu..

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - SEPİDAR

Pansy dayanamamış, yine aynı gün içinde 24 saat açık olan bir süper marketin el işi reyonundan ne bulduysa almıştır. Salondaki halıları kaldırıp koltukları da iyice köşelere ittirmişken zaten gelen gidene olmuyordur, o yüzden şimdi elinde neyi varsa yere sermiş, boş tablonun önünde duruyorken arkadan gelen ve güya yaratıcılık aşılacak olan müzikle hafifçe sağa sola sallanıyordu. Siyah at kuyruğu sırtını okşuyorken genç kadın iki elinde birer fırça, yere oturup bağdaş kurar, yüzü duvara dönük, boş kanvasla bakışyorken biraz sonra gözlerini kapatır..

Kulağına gelen piyano tınıları genç kadına güneşin batışını hatırlatıyordu pansy gülümser, sanki gözünün önünde kızıl mı kızıl bir güneş sarp dağların arasından batıyor, geride sadece alev gibi turuncu bir ışık bırakıyordu..

Pansy gözlerini açtığında yere dağıttığı boyalara bakar, elindeki fırçaların küçüğü bırakıp büyüğün sapını dışlarının arasında tutarken paletine uzanır, kırmızı ve turuncu boya tüplerini de alırken bir köşede kendine kurduğu küçük sehpanın üzerine hepsini koyar. Birazdan o boş kanvasın gün batımının rengiyle

dolacağını düşünmek genç kadını sebepsizce mutlu ederken pansy kırmızı tüpü açıp ilk boya parçasını palete değiştiriyordur..

“turuncu mobilyalar gerekecek..”

pansy boyalı eliyle yanağını kaşıyarak az önce boş olan, ama şimdi koyu kırmızıdan uçuk bir turuncuya doğru değişen küçük bir gök kuşağına bakıyordu.Çoktan batmış olan güneşin ardından çıkan ay tam karşısındaki tabloyu adeta izliyorken pansy bugünlük bu kadarın yeterli olduğunu düşünerek paleti bir köşeye koyar, kirli fırçayı da tinerin içinde şöyle bir çalkalayıp kenara bırakırken boyaların kapaklarını kapatmaya başlar..

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - FOREVER IN MY DREAMS

“geç kaldın..”

pansy arkasından gelen sesle o tarafa dönerken bir balkonda durduğunu fark eder, duyduğu ses aynı balkonda onunla beraber olan bir adamın sesidir. Ancak adamın sırtı dönük olduğu için pansy yüzünü göremiyordur, sakın adımlarla ilerleyerek yanına giderken sorar

“bir şey için söz verdiğimi hatırlamıyorum..”
“yanlış anlamış olmalıyım o halde..”

pansy başını sallarken önlerinde uzanan uçsuz bucaksız dağlık alana bakıyordu, en sarp iki tanesinin arasından kızıl bir güneş batıyorken genç kadın gülümser, sonra başını yanına çevirip genç adamın yüzünü göreceğini hissettiğinde bir anda gözlerindeki uyku çekilir, gün batımı ve turuncu ışıklar kaybolup yerini yatağın sıcaklığı alırken pansy derin bir nefes alarak gözlerini açar, sabah olmuştur..

---

pansy saçlarını toplayarak salona giriyorken canı deliler gibi bir bardak sıcak kahve istiyordur, kokusu şimdiden burnuna geliyorken genç kadın mutfağa girer, dolaptan bir kupa çıkarıp su ısıtıcının düğmesine basarken dün gece bitirdiği şaheserini gün ışığında görmek için salona döner, yüzünde asılı olan gülümsemesiyle beraber tablonun önüne giderken biraz sonra gördüğü *bomboş* kanvasla gülümsemesi silinir, gözleri büyüyerek içini garip bir korku doldururken genç kadın derhal dün akşam paleti ve fırçaları bıraktığı yere bakar. Her şey oradadır, kirli tinerin içinde olduğu kavanoz kapağı kapalı bir şekilde duruyorken birbirine karışmış kırmızı ve turuncu tonları palette kurumak üzeredir.

Genç kadın yutkunarak tabloya ilerler, elini uzatarak kirli beyaz sert kumaşa dokunurken hissettiği şey boş bir kuruluştur. Kanvas nemli bile değilken pansy tırnağıyla hafifçe beyaz boyayı kazımaya çalışır, ama beyazından altından başka hiçbir şey görünmezken genç kadın elini indirerek yine boş kalmış tabloya bakar

“nesin sen?”

boş tablo üzerindeki resimleri bir gecede yok etmeyi biliyor, ama tek kelime etmiyorken pansy tüpleri diken diken olarak bir adım geriler, ayağı bir boya tüpüne çarptığında irkilirken sınırları bozulmuş, yerdeki tüpleri hafifçe bir kenara tekmeleyerek mutfağa döner, su ısıtıcısını kapatıp tekrar yatak odasına gidiyorken bugün uzun zamandan sonra ilk defa gerçekten dışarı çıkması gerektiğini hissediyordur..

“yok diyorum luna, gitti bir anda yok oldu işte..”

sarışın kız mavi gözleri her zamanki sakinliğinde, karşısında ona hayatının en garip olayını anlatan kız günlük haberleri dinliyormuşçasına dinliyordur, pansy lafını bitirdiğinde başını sallar

“olabilir..”

“olabilir!? Boyadım diyorum, saçtım boyları, boydan boya kırmızıydı o kanvas-“

pansy eliyle hayali kanvasını tekrar boyuyorken luna orta sehпасından kahve bardaklarını kaldırıyor

“her zaman olağandışı durumların ihtimaller dahilinde olduğunu söylerim pansy-“

“felsefe yapma luna, ginny’e söylemiş olsam şimdi çoktan kafayı yemiş beni tibete meditasyona yollamıştı..”

üniversite yıllarının sessiz kızı, felsefeci luna hafifçe gülümserken bardakları sudan geçiriyordur

“o yüzden ginerva’ya gitmedin zaten..”

pansy başını sallarken luna durulanmış bardakları lavabonun içine bırakıp suyu kapatır, sonra pansy’e dönerken usul sesiyle konuşur

“boyadığına eminsin, değil mi?”

“eminim diyorum luna, şu ellerimin haline baksana!”

pansy hala geçmemiş silik boya izlerini gösterirken luna başını eğip kırmızı turuncu gölgelere bakarak mırıldanır

“senin üzerine boyadığın şeyleri yutan bir kanvas. Aklıma bununla ilgili bir efsane gelmiyor, ama araştırabilirim..”

“ben o sırada ne yapacağım!?”

“boş bir tablonun gece olduğu yerden inip seni yutması ihtimali olmadığına göre gidip evinde oturacaksın..”

pansy iç çekerken luna bir öneride bulunur

“bu akşam da bir şeyler yapmayı dene, yarın yine silinirse-“

“ki silinecek-“

“bilemeyiz, ama silinirse muhteşem olur..”

“daha neden silindiğini bile bilmiyoruz, neresi muhteşem!? Evimde kötü ruhlar dolaşiyor olabilir-“

“zannetmiyorum..”

pansy *sen zannetmiyorsan kesin yoktur* diyerek dalga geçiyorken luna onun endişesine gülümser, pansy kapının önündeki askından ince atkısını alıp boynuna sarar, yere bıraktığı çantasını da omzuna asıp luna’ya döner

“sana bundan bahsettiğimi kimseye söyleme, hele ginny’e asla.”

“söylemeyeceğimi biliyorsun, ama sen de benim istediğimi yapıp bu akşam git ve tuvale bir şeyler karala..”

“peki, tamam-ama yarın içimden şeytan çıkarmak zorunda kalırsan canımı acıtma..”

luna işte buna gülerken pansy gayet ciddidir, ellerini kaldırarak luna’nın açtığı kapıdan çıkarken luna yarın ondan haber beklediğini söyleyerek kapıyı kapatır..

Pansy yine tablonun önündeyken paletinde bu sefer sadece siyah boya vardır. Boş kanvası bir an önce doldurup bırakmak istiyorken genç kadın elindeki kalın ve hafif ıslak fırçayı boyaya bulayıp canvasa dokunduğunda bir an tüyleri ürperir, ama elini çekmeden kalın çizgiler boyunca boyamaya devam eder. Fırçadaki boya artık tükendiğinde pansy fırçayı tekrar palete indirir, biraz daha boya alarak tekrar boş yerleri doldurmaya dönecekken ayağının üzerine damlayan bir şeyle yere bakar, çorabının üzerindeki siyah boya damlasını gördüğünde üflerken paletin altına bakar, oradan bir şey sızmiyorken genç kadın başını kaldırdığında az önce boyadığı kanvasın üzerinden yağmur suyu gibi süzülen siyah boyayı gördüğünde bir iki adım geri atar..

Pansy yere damlayan boyaları silmeye çalışırken kanvasta tek damla siyah boya kalmamasına rağmen damlalar akmaya devam ediyordu, pansy artık kafayı yiyecekken elindeki kağıt havlu rulosunu bir kenara atar, sonra kanvasa bakar

“ne istiyorsun!?”

damlalar akmaya devam ederken pansy bir an ağlayacak gibi olur-

“ağlıyorsun! Tanrım-ağlıyorsun..”

pansy pıtır pıtır yere damlayan siyah boyalara bakıyorken bir an ne yapacağını şaşırır, ağlayan bir tuvalin nasıl susturulacağını bilmiyorken kağıt havluyu açarak tablonun altına serer, siyah damlalar beyazın üstüne damlıyorken pansy boş kanvasa bakıyordu

“o ressam aslında senin üzerini kapatmadı, değil mi? sen her şeyi yok ettin..”

tablo ağlamaya devam ediyorken pansy iç çeker, sonra boyaların durduğu sehpa döner, gözü parlak yeşil tüpe takılmış, uzanarak alır, palette siyah boyadan boş kalan yere sıkarak temiz bir fırça alıp tekrar boş kanvasa döner

“bakalım bunu sevecek misin?”

pansy yeşile bulanmış paleti kanvasa sürerken beyaz kağıt havlunun üzerine son siyah damla düşer..

---

pansy gecenin ilerleyen saatlerinde kolu yorularak paleti bırakmış, koltukların birinde kıvrılıp uyuyakalmışken rahatsız bir uykudan sonra gözlerini açtığında tablonun ağlamayı bıraktığını görür, yeşil boyayla karaladığı çalıya benzer şey de hala kanvasın üzerinde duruyorken genç kadın esneyerek yerinden doğrulur, koltuktan kalkıp yerdeki kirli kağıt havluları iki elinde toplayarak büyük bir top yapar, sonra başını kaldırıp tekrar tabloya bakarken iç çekerek konuşur

“yarın kalktığında boş olacaksın, değil mi?”

tablo alt kısmındaki sık yeşillikliğin üst taraftaki beyaza yaptığı tezatla öylece duruyorken pansy arkasını dönerek salondan çıkar, birazdan evdeki bütün lambalar kapanırken tablo karanlıkla baş başa kalır..

“hayatımda hiç bu kadar büyük bir ağaç görmemiştım!”

pansy altında durduğu yemyeşil çınarın geniş dallarına bakıyorken başını yukarı kaldırır, geniş çınarın dalları da pırıl pırıl bir güneşin adeta beyaza boyadığı göğe yükseliyorken pansy ağacın sık dalların arasından ona seslenen sesi duyar

“hadi sen de gel!”
“yapamam çok yüksek!”
“yapabilirsin, hadi!”

pansy ona seslenen adamı tanıyordu, gün batımında balkonda duran adamdır, ama güneş o kadar parlak bir beyazla dalların arasından sızıyordu ki pansy adamın yüzünü yine göremiyorken başını eğer, ona doğru eğilmiş dallardan birine tutunur, daha sonra yavaş yavaş, bir daldan diğerine tutunarak ağaca tırmanırken bir süre ne kadar tırmandığını bile bilmediği bir anda dalların arasından bir el uzanır, genç kadın gülümseyerek eli tutar ve başını kaldırıp ona yardım eden adamın yüzüne bakacakken yine uykusunun ipleri bir anda çözülür, yemyeşil yapraklar uçuşarak ortadan kaybolurken pansy yeşil gözlerini açtığı anda sabah güneşinin vurduğu tavanı görür..

---

pansy sabah daha yüzünü yıkamadan salona gitmiş, kanvasın bomboş olduğunu görmüşken bu sefer şaşırmamıştır, ama erkenden işe gitmesi gerekiyorken luna'yı öğlen arasında aramaya karar vermiştir. O beklenen öğlen arası 15 dakika önce gelmiş, pansy şimdi kısa bir taksi yolcuğuyla ulaştığı evin önünde iniyorken verandasında bilgisayarının önünde bir şeyler yazan luna onu görmüştür

“bir şey bulamadım-“
“önemli değil, takside gelirken bir şeyin farkına vardım..”

sarı taksi çoktan uzaklaşmışken pansy verandadaki masada lunanın karşısına oturur, şık çantasını bir köşeye koyarak masaya eğilir

“tabloyu aldığım beri, iki gecedir çok garip rüyalar görüyorum ve hepsi de tabloya boyadığım şeylerle ilgili..”

“mesela?”

“mesela gün batımı.. tabloya ilk boyadığım şey kızıl bir gün batımıydı, o gece rüyamda bir balkonda dağların arasından batan güneşi izledim. Ertesi gün de sırf siyah boyadan sonra göz yaşı akıtmanın diye elime geldiği gibi yeşil boyayı sürmüştüm, yatmaya gitmeden önce *bu ne kadar ağaca benziyor* demiştim, rüyamda kocaman bir çınarın altındaydım..”

“bilinç altı-“

“bitmedi, dinle!”

luna hafifçe gülümserken pansy büyük bir istekle devam eder

“iki seferinde de bir adam vardı. Hiçbir zaman yüzünü göremedim, her yüzünü gördüğümü hissettiğim anda da uyandım..”

“çok yalnızsın-“

“ginnyleşme!”

luna hayretle pansy'e bakıyorken siyah saçlı kadın gayet ciddidir

“evimde resimlerimi yutan, siyah boya sürünce sevmeyip ağlayan bir tablom var ve üzerine ne çizdiysem yanındaki adamla beraber her gece rüyamda görüyorum. Bunun yalnızlığımla bir alakası yok-“

“belki de vardır. Belki de bu kadar süredir yalnız kalıp gerçekten aradığın adamı rüyalarında bulmak, orada görmek istiyorsundur. Bu tablonun durumu da seni olağanüstü şeylere bağladığı için aklın onları birleştirmiş olabilir-“

“benim sevgili bulmam olağanüstü bir şey mi luna? *Benimle* konuşuyorsun..”

luna gülümserken başını iki yana sallar

“çok güzelsin biliyorum, elini sallasan ellisi ama o el sallanmıyor, neden?”

“çünkü her önüme gelene sallamak istemiyorum..”

“çünkü özel adamı arıyorsun..”

“ve onu rüyam da mı görüyorum?”
“olabilir..”

pansy bir an düşünürken sonra tekrar sorar

“sonsuzca kadar rüyalarındaki bir adamla beraber olmak istersem delirmez miyim?”
“delirebilirsin, belki de delirmen gerekiyordur. Herkes akıllı kalmalı diye bir kural yok-“
“içimi sıkıyorsun luna, gerçekten..”

luna ellerini kaldırarak arkasına yaslanırken pansy dertli bir iç çeker

“belki de bir psikologla görüşmeliyim.. ya öyle bir tablo yoksa-o da rüyaysa-sen hiç gördün mü?
Görmedin. Bu akşam bana geliyorsun, tabloyu göreceksin.”
“bu akşam-“
“bu akşam olmak zorunda, akli dengem tehlikede luna. Geleceksin, yalvarırım..”

luna bir kez daha itiraz etmeden kabul ederken pansy gülümser

“acıktım..”

luna gülerek dolaptan gidip bir şeyler almasını söyler, pansy masadan kalkıp içeri giderken luna temiz havayı içine çekerek bahçesini izler..

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - FALL IN LOVE AGAIN

Pansy bütün gün şirkette ruh gibi dolaşmış, her şeyi en azından iki kere tekrar edildikten sonra anlamışken mesainin bitmesine yarım saat kala artık son dikkat damlası da uçup gitmiştir. Genç kadın ofisinde oturmuş, önünde yığılı duran kağıtlara kaleminin ucunu vurarak *okumuyorken* rüyalarını düşünüyordu.

Gerçekten bu kadar mı ümitsizdir? Rüyalarında gördüğü bir adama bağlanabilme ihtimali var mıdır? Hep o tablo yüzünden oluyordur, ama pansy onu da çıkarıp atmak istemiyorken bir şekilde sanki o boş kanvasın da ona ihtiyacı varmış gibi geliyordu. Üzerine sürülen açık renklere ihtiyacı vardır, her sabah üzerine vuran güneş ışığına, her gece onu izleyen aya, pansy'nin rüyalarına..

Genç kadın hayal dünyasından uyanırken saate bakar, sadece beş dakika geçtiğini görürken oflayarak tekrar kağıtlarına dönüyor, tek tesellisi akşam luna'nın gelip bütün bu delilikleri kendi deli aklıyla bir şekilde gerçek yapacağı oluyordu..

“evet, gerçekmiş..”

luna dokunduğu tablodan elini çekerken kanvas yine bomboştur, pansy kollarını kavuşturmuş, üç günlük garip arkadaşına bakıyorken luna boyaların olduğu sehpa döner

“boyayabilir miyim?”
“tabii, parlak renkleri çok seviyoruz, istediğin gibi sür..”

luna orada duran fırçalardan birini alıp paletin üzerinde kalmış yeşil boyaya hafifçe sürer, sonra boş tabloya dönerken pansy onları izliyordur, luna fırçayı tabloya dokundurup hafifçe aşağı çekerken yeşil boyaya bulanmış fırça beyaz kanvasta hiçbir iz bırakmadığında luna kaşlarını kaldırır, pansy ise çatar..

“şimdi de fırça beğenmiyoruz-“
“bence beni beğenmedi..”

pansy *tabii* derken o da ordan bir fırça çeker, boyaya şöyle bir sürüp kanvasa dokunduğunda olması gerektiği gibi yeşil bir iz kalırken luna’ya işaret eder, luna fırçasını tekrar sürer, yine bir şey görünmezken pansy gülerek başını iki yana sallıyordur

“deliriyorum.. hatta ikimiz de deliriyoruz! Belki de aslında çoktan delirdim, kendi kurduğum bir hikayeyi yaşıyorum-olabilir! Sana gelmek yerine ginny’e gittim, o da beni bir tımarhaneye kapattı, orada da kendimi kaybettiğim için beynim bana bu oyunları oynuyor-“
“oyunun çoktan bitmesi gerekirdi, oynadığının farkına vardın-“
“senin de beni tekrar oyuna çekebilmek için tam da bunu söylemen gerekiyordu!”

luna gözlerini devirirken fırçayı bırakır

“paradokslarda boğuşmayalım, lütfen. Deli değilsin, bu tablo da gayet gerçek..”
“nasıl bu kadar rahat olabiliyorsun?”
“üçüncü gözüm açık çünkü..”

luna alnının ortasına parmağını basıp çekerken pansy kendi parmağını genç kızın alnına basar, sonra ittirirken luna gülerek bir adım geri atar, pansy’nin elini savuşturarak tekrar tabloya bakarken sorar

“rüyada gördüğün adamı resmetmeyi denesene..”

pansy tam itiraz edecekken bir anda bu fikir çok mantıklı gelir, genç kadın ilgiyle *hmmlerken* luna gülümser..

“bu mu?”

pansy geri çekilip yamuk bir erkek silüetine bakarken başını sallar

“bir monet ya da van gogh değil elbette, ama az çok bu..”
“yakışıklıymış..”

pansy gözlerini devirirken luna ciddiym diyerek lafa girer

“saçlarını nasıl özenle yapmışsın görüyor musun? Simsiyah..”
“fırçayı elime geldiği gibi vurdum, neresi güzel.. karmakarışık baksana..”

luna gülümserken genç adamın sadece bir bulanıklık olan yüzüne parmaklarının ucuyla dokunur, ıslak boya eline değdiğinde sorar

“gözleri ne renk olsun?”
“ben diyince olacak mı-“
“pansy bazen o kadar kalın kafalı oluyorsun ki, benim sabrımı bile tüketiyorsun..”

pansy öfleyerek tabloya dönerken yanağının içini kemiriyordur

“yeşil olsun..”
“uzun boylu mu, kısa boylu mu?”
“benden uzun olmalı.. balkondayken yüzüne bakmak için başımı kaldırmıştım..”

luna *uzun o zaman* diyerek bu özelliği de genç adama verirken-

“genç mi, yaşlı mı?”
“saçları siyah..”
“boyadır?”

pansy gülerken genç diyordur

“adam koca koca çınarlara tırmanıyor..”
“o bir rüya pansy..”
“evet, biz de zaten burada resimdeki bir adamın göz rengini tartışmıyoruz..”

luna şah ve mat olurken ikisi beraber sessizce bir süre büyük bir yeteneksizlikle boyanmış figürü izlerler..

“iki haftadır inatlaşarak araşmadığımız için ben artık pes ettim, gel bak burayı çok seveceksin-“

pansy ginny'nin kolunu tutarak durur

“eğer başka birisi çıkarsa-“
“o kadar anlayışsız değilim pansy, istemiyorsan istemiyorsundur..”

pansy *tabii* diyorken ginny gülümser

“hadi gel, bak hava da yazdan kalmayken bu seferlik keyfimiz kaçmadan oturalım..”

pansy peki diyerek daha fazla tersleşmeden ginny'i takip eder, ikisi küçük bir restoranın içinden yürüyüp arka kapıdan çıkarken gün batımında kocaman bir çınarın altında dizilmiş masaların arasına girdiklerinde pansy bir an suratına okkalı bir tokat yemiş gibi kalakalır..

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - AUTUMN WHISPERS

Pansy tabloya en son iki hafta önce luna'yla beraber dokunmuş, rüyasındaki adamı çizdikten sonra o gece tablodaki şeye ilişkin bir rüya da görmemiştir. Ertesi sabah kalktığında yamuk adamın hala orada durduğunu gördüğünde gülmüştür, demek ki gerçekten o kadar kötü yapmıştır ki tablo onu yutmaya bile layık bulmamıştır.

Genç kadın o süre içinde bir şekilde tabloya artık alışmış, yamuk adam da onun için sadece bir boya birikintisi olmuşken şu anda önünde duran manzara beynini acıtıyordu.

Şehrin bu kesiminde binalar alçak olduğu için güneş ışığı günün son saatlerine kadar altında kalanları aydınlatabiliyordu, şimdi de turuncu bir ışık yağmuru geniş çınar yapraklarının arasından restoranın güzel bahçesine düşüyorken pansy bir anda rüyada olup olmadığını düşünür, sonra yanındaki ginny'e bakarken arkadaşı garsonla konuşarak masalarının yerini öğreniyordu, biraz sonra tekrar yürümeye başladıklarında pansy kolundan hafifçe çekiliyordu, hala yeşil kalmış çimlerin arasında topuklularla yürümek bir hayli zor oluyorken genç kadının yanından geçtiği masadan biri kalkar, pansy ayağına bırakılan iskemleyle bir feryat koparıırken iskemle sahibi genç adam telaşla o tarafa döner, pansy ginny'den de, sandalyeden de kurtulmuş, başını kaldırarak adamı azarlamaya yeltenmişken adamın yüzünü gördüğünde nefesi kesilir..

O'dur işte. O adamdır, rüyalarındaki adamdır. Pansy nasıl olduğunu bilmiyor, ama tüm kalbiyle bir anda emin olduğunu hissediyorken genç adam uzundur, karmakarışık siyah saçları vardır, gözleri yeşildir, *yemyeşildir*.

Pansy kulağına gelen seslerle yine daldığı uykudan uyandığını hissederken bir an kendini yatağında bulmaktan korkar, ama aksine yanındaki ginny iyi olup olmadığını soruyorken ayaktaki adama dönmüş, biraz daha dikkatli olmasını söylüyordur, genç adam özür dileyerek pansy'e döner

"iyi misiniz?"

"iyiyim-ginny, iyiyim, *lütfen..*"

ginny susarken pansy hala onlara bakan adama döner

"iyiyim, gerçekten. Rahatsız olmayın, iyi akşamlar.."

pansy hafifçe gülümseyerek ginny'le beraber uzaklaşırken adam arkasından bakıyordu, emindir, genç kadın bir an için gözlerini sımsıkı kapatıp sonra tekrar açarken garson önündeki iskemleyi çekiyordu, pansy oturduğunda hemen karşısında genç adamın boş iskemlesini görürken derin bir nefes alır ve siyah saçlarını kulağının arkasına atarak garson'un içki servisi için bıraktığı şarap menüsünü eline alır..

"bir şey anlatıyorum, hey?"

ginny elini pansy'nin yüzünün önünde sallarken pansy bakışlarını ilerdeki masadan alıp ginny'e bakar

"afedersin, gözüm takılmış gin.. ne diyordun?"

"nereye takıldı gözün?"

ginny yavaşça arkasını dönüp şöyle bir göz ucuyla pansy'nin görüş mesafesini tararken oldukça doğal davranmaya çalışıyordu, saçlarını düzelterek tekrar önüne dönerken elini indirir

"o adama bakıyorsun."

"dalmışım, özellikle oraya bakmıyordum-"

"bakabilirsin, adam çok yakışıklı..."

pansy hafifçe gülümserken tekrar yemeğine döner, ginny kaşlarını çatarken arkadaşı bu sefer *sus ginny! Yeter ginny! Aklın hep orada ginny!* Savlarıyla karşısına çıkmamıştır, kızıl güzelin biçimli kaşı hafifçe havaya kalkarken sesinde ince bir kurnazlık seziliyordu

"iki haftada ben bilmeden bir yaramazlıklar mı oldu?"

pansy lokmasını çiğniyorken bir anda kendini ölesiyeye suçlu hisse eder. Şimdiye kadar hiçbir şey saklamadığı arkadaşından şu anda hayatında olan en garip ve belki de en büyük şeyi saklıyorken iç çeker

"aslında çok garip bir şey oldu.."

"ne gibi?"

"iki hafta önce antikacıdan bir tablo aldım.."

"ne güzel.."

"ama boş bir tablo.."

"boş?"

pansy başını sallayarak evet der

"boş. Üzerinde hiçbir şey yok. Dükkandaki kız eski bir Fransız ressama ait olduğunu söyledi. Adam 23 sene boyunca üzerine 6 tablo yapmış ve hiçbirini kimseye göstermeden tekrar üzerlerini kapatmış.."

“ve sen bu tabloya kaç para verdin?”
“parası önemli değil, şunu dinle..”

ginny parası önemli olmadığına göre gereksiz pahalı olduğunu adı gibi biliyorken yine de dinler

“tablo eve geldiği gün ben onu boyamaya karar verdim-“
“gerçekten kaç para olduğunu merak ediyorum-“
“ginny.”
“peki, peki, devam et..”

pansy pek emin değilken şimdi lafı yarıda kesip konuyu dağıtması da imkansızdır, bu kadar ilerlemişken o biraksa bile ginny olayın iç yüzünü öğrenmeden asla yakasından düşmeyecektir, pansy devam eder

“o gece boyadığım tablo ertesi sabah yine bomboştı..”

ginny kaşlarını çatarken dudaklarına götürdüğü kadehi yarı yolda kalmıştır, genç kadın sorar

“ciddi misin sen?”
“çok ciddiylim. Ertesi gün de aynı şey oldu, yine boyadım ve sabah kalktığımda yine bomboştı-“
“hayal kuruyorsun pansy-“
“kurmuyorum, luna da biliyor-“
“ve ben daha şimdi mi öğreniyorum!?”

pansy işte şimdi yanlış bir noktaya düştüğünü görürken ginny şarabından bir yudum alıp kadehi bırakır

“bu kadar anlamsız bir şey için luna’ya gitmen mantıklı aslında..”
“anlamsız değil gin, garip-“
“ikinizin de kafasında dönen bir sürü hayal var-“
“ginerva bir kez olsun kendi düşüncelerin dışında bir şeyin de var olduğunu kabullenir misin?”

ginny buz gibi bakışlarla başını kaldırır, pansy’e bakarken çatal ve kaşığı bir kenara bırakır

“ne gibi pansy? Üzerine yapılan resimleri yok eden bir tablo gibi düşünceleri mi kabul edeyim? Delilik bu. Yardıma ihtiyacın var..”

“sen böyle değildin ginny-“
“evet, ben hiçbir zaman delirmedim! Ne söylediğini kulağın duyuyor mu senin pansy? *luna biliyormuş!* Luna’ya kendini sorsan bilmez, işsiz güçsüz oturup sabahtan akşama kadar fizik ötesiyle ilgili kitaplar yazan kaçığın teki-“
“nasıl bu kadar acımasız olabilir-“
“acımasız değilim. Asıl sen böyle değildin! Ne olduysa mezun olduktan sonra oldu! Üniversitenin en başarılı, en güzel, en popüler kızyiken bir anda yalnızlığı seçtin, bir anda her şeyden herkesten kendini soyutladın. Anlamıyorum, senin kadar zeki ve hayat dolu bir insan bir anda nasıl bu kadar kabuğuna çekilebilir. Senin için üzülüyorum pansy, anlamıyor musun? Gidip antikacılardan boş tablolar alıyorsun, üstüne üstlük bir de onların yapılan resimleri yuttuğunu söylüyorsun. Buna nasıl inanabilirim? Benim yerimde sen olsan inanır mısın?”

pansy donmuş bakışlarla ginny’i izliyorken sıktığı dişlerini gevşeterek tabağına bakar, sonra tekrar başını kaldırdığında sesi de bakışları kadar donuktur

“bir kez olsun beni değiştirmek yerine benimle beraber olmayı denedin mi ginny? Bana sevgililer ayarlamak yerine yalnız kalmak istediğimi anlayıp bana nefes alacak bir alan verdin mi? o popüler kız hayatının beni yormuş olacağını hiç düşündün mü? sana gerçekten ihtiyacım olduğu zamanlar o çok kıymetli nişanlıyı bırakıp tek başına gelmeyi denedin mi? hayır. Yapmadın. İnsanlar değişir gin, bazen yalnız kalmak isterler, bazen coşmak, hareketlenmek isterler-“
“bilmediğim, seni kıran bir şey mi oldu-“
“beni kıran hiçbir şey yok-“

“anlamıyorum-“

“çünkü dinlemiyorsun! Ne yapmalıyım? Normal olduğuma inanman için ne yapmalıyım-ah evet! şu arkadaki masada oturan, az kalsın ayağımı kıracak olan adamı izleyip duruyorum, değil mi? o halde gidip eski pansy gibi bütün kozlarımı önüne atayım, gidip ona sarkayım. Ne de olsa güzelim, elimi sallasam ellisi değil mi? pekala..”

ginny daha cevap veremedi pansy kalkar, kucakındaki mendili masaya koyup o adamın oturduğu masaya giderken heyecandan çok öfkesi onu yürütüyordur, adamın oturduğu masadaki erkek ve kızları şöyle bir sayar, sayının eşit olmadığını ve adamın iki erkeğin arasında oturduğunu gördüğünde bekar olması ihtimalinin yüzdesi büyümüştür.

Pansy masaya geldiğinde adamın arkası dönüktür, ama masadakiler onu görüp başlarını kaldırmışken pansy oturan adamın omzuna hafifçe dokunur, adam da arkasını döndüğünde yeşil gözleri az önce anlatmaya başladığı hikayenin neşesiyle pırıl pırıldır, pansy genç adama gülümseyerek yüzüne doğru eğilirken biraz sonra dudaklarından öptüğünde masadaki birkaç zıpçıktı garip sesler çıkarıyor, kızlar kaşlarını kaldırarak izliyorken genç adam dudaklarındaki sıcaklığı ve yüzüne düşen saçların kokusunu algılamaya çalışarak gözlerini kapatmıştır, pansy genç adamı bir süre daha öperek hafifçe geri çekilirken gülümser

“rahatsız ettiysem üzgünüm..”

“hiç önemli değil..”

pansy gülümseyerek doğrulur, masadakilere de hafifçe selam vererek arkasını döner ve kendi masasına ilerlerken kalbi ağzında, birazdan durmaktan korkar gibi hızla çarpıyordu..

---

ginny ve pansy öpüşme olayından sonra sanki araya görünmez bir set çekmiş gibi genel konulardan bahsederek yemeği bitirmiş, bu sefer kimse masayı terkedip bir diğerini yalnız bırakmamışken pansy ginny'nin onun için endişlenmediğini biliyordur. Kimbilir, belki gerçekten deliriyordur, ama garip bir şekilde bu hiç de umrunda değilken genç kadın restoranın çıkışında bir taksi çevirmek için elini kaldırdığında arkasında duyduğu sesle tüyleri diken diken olarak o tarafa döner, yeşil gözlü adam yanına geliyorken pansy elini indirir, genç adam arkadaşlarını arkada bırakarak pansy'nin yanında dururken gülümser

“ben de haber vermeden öpmek isterdim, ama önceki öpücüğün nedenini daha çok merak ettiğim için sadece soruyorum..”

pansy hafifçe gülümserken adamın havası, konuşması, hepsi çok tanıdıktır. Pansy bir an ona oyunlar oynayan aklımdan nefret ederken adam sadece çok yakışıklı olduğu için ve tam da yerinde ortaya çıktığı için böyle oluyordur. Genç kadın bu tip gerçekleri göz ardı etmeye çalışarak soruyu cevaplar

“arkadaşımınla aramızda olan küçük bir iddiaydı sadece..”

“kim kazandı?”

“ben.. sanırım..”

genç adam gülümserken pansy bakışlarını geride uzanan yola çevirir, taksiler birer birer gelip yol kenarında bekleyen diğer müşterileri alırken pansy tekrar genç adama döndüğünde ona uzanmış eli görür, tutarak sıkarken genç adam konuşur

“harry potter..”

“pansy parkinson..”

“tanıştığımıza memnun oldum bayan parkinson. Ayağınızı az kalsın kırmama rağmen yine de gelip beni öptüğünüz için de teşekkür ederim..”

“rica ederim bay potter..”

ikisi de gülümserken pansy damarlarına flört etmenin heyecanının dolduğunu hissediyordur, harry sorar

“sizi bu Cumartesi akşamı bir akşam yemeğine davet etsem ne derdiniz?”
“etseydiniz eğer belki evet diyebilirdim, ama varsayımlardan konuşuyoruz..”

harry'nin duydukları hoşuna gitmiş olacak, genç adam keyifle gülerken başını sallar

“ediyorum öyleyse. Cumartesi günü saat 7’de sizi evinizden almak için hafta içinde bana birazdan vereceğiniz telefon numarasından arayacağım..”

pansy gülerek çantasından şık bir kartvizit çıkarıp genç adama uzatır, harry alarak teşekkür ederken pansy rica eder, genç adam sonra dönerek yoldan geçen taksilerin birini çevirir, kapıyı açarak pansy için tutarken genç kadın teşekkür ederek biner, harry kapıyı kapatır ve taksi tekrar yola çıkarken pansy dudaklarını ısırarak gülümsüyordur..

---

pansy eve döndüğünde ginny’le son zamanlarda çok sık yaşadıkları amaçsız kavgasının izlerini üzerinden atmış, sadece harry potter’la yaptığı kısa sohbet ve flörtün tadı dudaklarında kalmışken genç kadın bulutların üzerinde yürürcesine salona girer, tabloda çizilmiş yamuk adama bakmak için başını çevirirken iki hafta sonra kanvasın yine bomboş olmasıyla genç kadın yutkunarak elindeki çantasını biraz daha sıkı kavrar..

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - FALL IN LOVE AGAIN

“kayboldu luna.. onunla tanıştım ve kayboldu, neler oluyor?”

luna gülümserken pansy iç çeker

“bu tip şeylerin bulacağı tipten bir insan değilim ben?”
“neden? Herkesin sihiri kendine özeldir pansy..”

pansy hafifçe gülümserke inanmadığı çok bellidir, luna devam eder

“gerçekten olağandışı bir şey oluyorsa bunu kabul etmek reddetmekten daha kolay değil mi?”
“öyle.. öyle, ama yine de..”
“adam en azından sadece rüyalarında değil..”

pansy şimdi gerçekten gülümserken luna da gülümser..

“pekala tablo, oyunun kurallarını öğrenmenin vakti geldi. Al bakalım..”

pansy mor boyaya bulanmış fırçayla boydan boya bir çizgi çeker, sağa büyük bir P, solaysa büyük bir H koyar, sonra kendi kendine gülerken fırçayı bırakır, kollarını kavuşturarak tablodaki garip şemaya bakarken derin bir nefes alarak salondan çıkar, garip bir beklentiyle uyumak için yatak odasına ilerler..

---

pansy bir anda dört duvarla çevrili bir odada olduğunu hissederken etrafına bakar, duvarların biri bir anda açılırken karşıdan harry görünüyordur, pansy genç adamın yüzünü görmenin heyecanıyla gülümserken açılan duvardan onun olduğu yere geçmeye yeltenir, ama önündeki görünmez bariyere çarparken harry ona bakıyordu, biraz sonra bir şey söylerken pansy duymuyordur, harry sürekli konuşuyorken pansy duymuyor, genç adam gittikçe sinirlenerek konuşmaya devam ediyorken pansy

kapana kısılmış gibi hissediyordur, onun söyledikleri de karşı tarafa gitmiyorken genç kadın elini oraya uzatır, ama harry büyük bir nefretle ona son bir kez bakarak arkasını dönerken genç adamın yüzünün kaybolması pansy'nin kalbini sıkıştırıyordu, genç kadın gözlerinin dolduğunu hissederek rüyasında yere çökerken aslında yatağında gözlerini açtığı anda içinde garip bir sıkıntı vardır, yorganı itip yataktan çıkarken henüz güneş doğmamıştır, pansy aldırılmaz..

“olmayacak mı? kavga mı edeceğiz? Hata mı yapıyorum? Delireceğim tablo! Konuşsaydın ne olurdu sanki!”

pansy bunun üzerine derinlerden gelen bir ses duymayı beklerken beklediği ve gerçekten çok istediği şey olmaz, tablo hala orada durmaya devam ediyorken pansy'nin uyumadan önce çizdiği şey de yok olmuştur, bu pansy her ne gördüyse gerçekleşecek anlamına geliyorken genç kadın daha sadece bir kere gördüğü bir adamla çaresizce kavga edişinin onu nasıl bu kadar etkilediğine akıl erdiremiyordu. Alacakaranlık salonda, boş tablonun karşısında oturmaya devam ederken güneş yavaş yavaş yüzünü gösteriyordu..

“ben bunlara henüz onay vermemiştim? Kim basımı onayladı!?”

pansy önündeki kağıtlara bakarak telefondaki her kimse onu azarlıyorken masanın üzerindeki cep telefonu çalıyor, genç kadın kaldırıp ekrandaki numaraya bakarken numara kayıtlı değildir, pansy kaşlarını çatarken biraz sonra aklına harry geldiğinde konuştuğu telefona döner

“ben seni sonra ararım-“

ve karşıdakinin lafı yarıda kesilerek telefon kapanırken pansy diğer telefonu açar

“pansy parkinson..”

“bayan parkinson..”

pansy telefonda duyduğu sesi tanıdığı anda rahatlarak gülümser

“bay potter, hiç aramayacağınızı düşünüyordum..”

“ben de önceki günlerde telefonu elime alıp bırakmaktan bir daha dokunamayacağımdan korkmaya başlamıştım..”

“randevumuz çoktan ayarlanmıştı, korkunun sebebinin anlamıyorum..”

karşıdan harry'nin gülüşü duyulurken pansy de gülümser, sonra nedenini bilmediği bir şekilde genç adama ismiyle hitap ederek bir sonraki kelimesini düşünmeden konuşur

“harry, randevumuzu erken almak istiyorum..”

karşıdan bir süre ses gelmezken pansy telaşla tekrar konuşur

“harry?”

“buradayım.. sadece, bir an kalakaldım..”

pansy gülümserken arkasına yaslanır

“kayıp ediyor musun?”

“nerede olduğunu takip edebilsen şimdi yola çıkardım, ama maalesef adresi bilmiyorum..”

pansy hafifçe gülerken adresini söyler, ve bir saate kadar evde olacağını eklerken harry bir saat bir dakika sonra görüşeceklerini söyleyerek telefonu kapatır, pansy'nin narin beyni bir anda neler olduğunu

kavrayamadan derin sulardan yüzeye çıkarılmış bir balık gibi çırpınıyorken genç kadın telefonu masaya bırakıp etrafına bakar, harryle konuşmadan önce ne yaptığını bile hatırlamıyorken kendi kendine gülerek az önce adamın suratına kapattığı telefona kaldırır..

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - SEPİDAR

“geliyorum!”

pansy kúpelerini takarak koridorda sekerek kapıya gelir, ayakkabısını ayağına oturtarak kapıyı açarken elinde bir tanecik turuncu laleyle kırışe yaslanmış genç adam gülümser

“geç kaldım..”

“3 dakika kadar, evet..”

harry genç kadına elindeki çiçeğı uzatırken pansy teşekkür ederek alır, ama çiçeğe uzattığı eli tutulup hafifçe çekilirken genç kadın başını kaldırır, harry'nin yeşil gözleri tam önüneyken genç adam onun az önce sıktığı parfümün kokusuyla adeta büyünlemiştir gülümser

“hazır mısınız?”

“hayır..”

harry soruyu ne için sorduğunu bilmiyor, pansy de hangi soruyu cevapladığını kestiremiyorken ikisi de birbirlerine uzandığında cevapların ya da soruların önemi kalmıyordur..

“seks yapmak istemiyorum..”

“ben de istemiyorum..”

harry pansy'ı öpmeye devam ediyorken genç kadın onu gömleğinden çekerek içeri almış, kapıyı da arkasından kapatıp ellerindeki adamın sırtını kapalı kapıya yaslanmışken başını geri çeker

“seni tanımıyorum bile.. kimsin, ne iş yapıyorsun? Neleri seviyorsun?”

“bir gün arkadaşlarıyla masum bir yemek yerken gelip bütün kaleleri yıkılarak öpülen bir adamım, yazarım ve şu anda sadece seni seviyorum..”

pansy'nin gözleri büyürken harry gülümser

“yazarım demiştim..”

“çok hızlı yazıyorsun..”

“randevumuzu öne almak isteyen sendin..”

“korkmaya başlıyorum..”

pansy bir adım geri çekilirken harry genç kadının kollarını tutuyordur

“sorun nedir?”

“sensin.. sorun sensin-“

“anlamıyorum-“

“ben seni rüyalarımnda görüyorum harry..”

“oh..”

pansy başını sallarken devam eder

“gerçekten, seni tanımadan önce de görüyordum. Geçen hafta birden bire ortaya çıktığında da-“
“sanki beni önceden tanıyormuş gibi hissettin..”

pansy başını sallarken harry gülümser, genç kadın ürperirken biraz sonra kollarından genç adama çekilmeye izin verdiğinde harry ona eğilir, dudaklarını örterek genç kadını sararken pansy başını kaldırarak genç adama karşılık veriyordu..

Chapter 2 Ten Years

“sende kalmasını istiyorum-“

“ama ben istemiyorum potter, al şunu. Merlin bilir ne türlü lanetler vardır içinde..”

harry pansy'nin ona geri fırlattığı kolyeyi yakalarken genç kız gölün kıyısından yürüyerek hogwarts'ın güvenli kollarına geri dönüyordu, gerçi bir slytherin olarak bir gryffindor'dan ne kadar zarar geleceği şüpheli olsa da iş harry potter'a gelince her şey değişiyordu.

Pansy adımlarının hızıyla pelerini havalanarak yürürken birazdan harry ona yetiştiğinde bir anda yerinde durup yanındaki genç adama döner

“artık emanetlerini saklamak istemiyorum potter, anladın mı?”

“bu son, yemin ederim..”

pansy onun elindeki kolyeye bakıp tekrar bakışlarını 7 senedir hala aptallığından zerre kaybetmemiş potter'a kaldırır

“ne bu? Horcrux falan mı?”

“sana onlardan birini vermem pansy-“

“neden? O kadar değerli değil miyim?”

“aksine, o kadar değerlisin ki..”

“saçmalamayı kes potter. Ne veriyorsan ver, gideceğim. Başkaları bu alışverişimizi öğrenirse senin sonun olur..”

pansy harry'le 4 ay önce yaptığı anlaşmaya göre genç adam ona bazı emanetler verecek, pansy de ağzını kapalı tutacaktır. Eğer bu alışverişleri dört evden herhangi biri tarafından öğrenilirse pansy bir daha hiçbir şey saklamayacağını söylemiş, harry kabul etmişken genç kız bazen neden bunu yapmayı seçtiğini bilmiyordu.

4 ay önce bir gün harry potter bir anda slytherin kraliçesini bir köşede sıkıştırmış, eline bir anahtar tutuşturup buna canı pahasına sahip olmasını söyleyerek hızla uzaklaşmıştır. Pansy o anın şaşkınlığıyla anahtarı cebine koymuş, delikanlının arkasından gitmeyi bile düşünmemişken ertesi ay harry başka bir şeyle geldiğinde bu sefer artık sorma ihtiyacı hissetmiştir..

---

2. ay..

“bu nedir!? Aklını mı kaçırdın sen potter! Ahmak uyandıran suyu falan içtiysen git kus, seninle uğraşacak halim yok-“

“sus ve dinle pansy-“

“bu ne cüret-“

harry genç kızı sıkıştırdığı köşede hızla öperken pansy'nin lafı üzerindeki aptalın nefesine karışmış, sımsıkı kapattığı dudakları öpülürke adeta taş kesmiştir, harry geri çekilerek bu sefer de bir tane boş iksir şişesi uzatırken pansy önünde tutulan şişeye bakar

“şu anda seni öldürmem gerekiyor, biliyorsun-“

“ama aklın çok karışık, biliyorum. ben de bundan faydanlanıyorum. Al bunu.. anahtarla beraber sakla-“

“ben emanet dolabı değilim potter-“

“seni seviyorum pansy, lütfen.”

Pansy'nin gözleri büyürken harry bu sefer genç kızın yüzünü iki elleri arasında tutarak dudaklarına uzanır, az önceki öpüşten daha bilinçli bir taneyle pansy'i tamamen savunmasız bırakırken genç kız gözlerini kapatır, ama o anda harry çekilerek sığındıkları köşeden uzaklaşırken pansy eline ne zaman aldığı bilmediği iksir şişesine bakar..

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - FOREVER IN MY DREAMS

---

3. ay...

“kumbara.”

Erkekler başkanı odasının kapısında duran tablo şifreyi duyduğunda açılırken pansy aptal şifreden de, kapıdan da nefret ederek içeri girer, içerdeki potter o kadar heyecanla yerinden kalkar ki pansy geç kalıp onu endişelendirdiği için genç adama acırken potter yine her zamanki gibi dokunmaya meraklıdır, genç kızı kollarından tutarak koltukların birine oturturken pansy tutulan kollarını silkeleyerek kurtulur

“her seferinde tutup öpmenden bıktım potter. Ne vereceksen ver, saklayacağım. Sırf amacının ne olduğunu merak ettiğim için, bana zarar geleceğine inanırsam bana ne verdiysen hepsini göle atarım. Ayrıca bu alışverişten başka birinin haberi olursa bir daha asla bana yaklaşamazsın..”

harry başını sallayarak cebinden bir kese çıkarır, pansy'e uzatırken genç kız kırmızı keseyi alıp içini açar, bir tutam kurumuş lale yaprağı görürken başını kaldırır

“bu nedir?”

“kurumuş lale yaprağı, tam 12 tane..”

“peki ben neden 12 tane kurumuş lale yaprağını, bir tane eski püskü anahtar ve boş bir iksir şişesini saklıyorum söyler misin?”

“ilerde işe yarayacakları için-“

“peki neden çok kıymetli bulanık granger'a gidip vermiyorsun?”

“çünkü sana vermem gerekiyor, anlaşmamızda soru soracağın maddesi yoktu-“

“ortada anlaşma falan da yok potter, ben ne dersem onu yapıyorsun.”

Harry hafifçe gülümserken pansy rahatsız olmuş, ayağa kalkar

“vereceğin başka gereksiz bir şey yoksa gidiyorum..”

harry de ayağa kalkmışken pansy genç adamın yüzünün mesafesiyle hızla bir nefes alır, harry fark etmiş, genç kızın yüzünü tutarak dudakların eğilirken pansy elindeki keseyi sıkarak gözlerini kapatır, günlerdir potter onu böyle öpüyorken pansy her şeyin nedenini soruyor, ama bunu sormuyordur. Sonunda o da karşılık vermeye karar verirken keseyi tutan elini genç adamın başını arkasına koyar, diğer eliyle de yüzünü tutarken harry ona iyice sarılıyor, pansy hızla bir nefes alarak dudaklarını aralırken öpüşlerinde garip bir özlem vardır, genç kız kalbinin kırıldığını hissederken geri çekilir, potter'ın zümrüt

gözleri tam önündeyken genç adam sanki canı acıyormuş gibi yutkunur, başını eğerek genç kızın kokusunu içine çekerken vanilya ve lavanta'nın karışık kokusu rüya gibi ikisinin arasında dolaşıyordur.

Pansy hala harry'nin yüzünü tutuyorken sorar

“neden ben?”

“hep sendin pansy-“

“bilmece istemiyorum-anlamıyorum. Anlat..”

harry başını iki yana sallarken pansy dişlerini sıkarak genç adamı üzerinden iter ve saçlarını savurarak arkasını döndüğü gibi odadan çıkarken harry kapanan kapıyı izler..

---

pansy gece yatağında oturmuş, perdelerini de çekerek kendisi için küçük bir ışık yaratmışken kimse ne yaptığını sormaya cesaret etmiyordur. Slytherin kraliçesi aptal potter'ın ona verdiği emanetleri yan yana koymuş, bir şeyler anlamaya çalışırken o bile şu anda granger'ı kolundan tutup bunların ne olduğunu sormak istiyordur.

Bir anahtar, boş bir iksir şişesi ve 12 tane kuru lale yaprağı..

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - AUTUMUN WHISPERS

---

5. ay..

“kumbara..hani kolye sondu potter-“

pansy kapıdan girdiği gibi üzerine saldıran genç adamla olduğu yerde kapıya yaslanırken ne olduğunu şaşırmıştır, harry tüm gücüyle onu öpüyorken pansy hareket edemiyor, birazdan harry sakinleşip çekildiğinde nefesini toplayarak soruyordur

“delirdin mi?”

“neden hep bunu soruyorsun?”

“çünkü hep deli gibi davranıyorsun-“

“hep deli değilim, ama bazen oluyorum.. doğru..”

“şu bilmece gibi konuşmaları ne zaman keseceksin!?”

harry yine sadece gülümserken pansy onun gülümsemesine aldırmadan suratına bir tokat patlatır, harry yüzünü tutarken pansy'nin sinirden gözleri dolmuş, sıktığı dişlerinin arasından konuşur

“oyuncak değilim ben potter. Aylardır senin için bir sürü yalan söyledim, sense her gün arkadaşlarınla gülüp eğleniyorsun-“

“öyle bir şey yapmıyorum, o ben değilim!”

“ne saçmalıyorsun! Açıkla!”

“şimdi açıklasam da anlamazsın, *anlayamazsın* pansy-“

“dene.”

Harry iç çekerken pansy bir tokat daha çakmak için elini kaldırır, harry kalkan eli havada yakalarken pansy artık kendini tutamıyor, ağlayarak başını indirir, harry uzanarak genç kızın simsiyah saçlarını öperken pansy onu kendinden iterek başını kaldırır

“korkuyorum gerizekalı! Elime verdiğin şeylerin ne olduğunu bilmiyorum, hiçbir kitapta yoklar-Kahrolası hepsi o kadar rastgele verilmiş şeyler ki! Sana neden güveniyorum, bunları neden alıyorum bilmiyorum potter! Sen de söylemiyorsun! Söyle artık!”

pansy ağlayarak kapıya yaslanırken harry genç kıza tekrar uzanır, pansy ellerini kaldırarak yaklaşmamasını söylüyordur

“dokunma. Yeter artık.. ne vereceksen ver, gitmek istiyorum.”

“pansy dinle-“

“işime yarayacak bir şey söylemeyeceksen sus potter.”

Harry gerçekten susarken pansy çaresizce ona bakarak başını iki yana sallar, harry cebinden çıkardığı küçük bir rulo parşomeni genç kıza uzatırken pansy hiçbir şey sormadan alır, pelerinin cebine sokarak odadan çıkarken ağlıyordur..

“pansy-kahretsin pansy ne yapıyorsun!?”

pansy elindeki küçük ama ağır kutuyu gölün sularına bırakacakken koluna asılan harry’le o tarafa döner

“bana zarar vereceğini düşündüğüm zaman atarım demiştim-“

“sana zarar vermeyecek-“

“istemiyorum.”

“yapma pansy-”

pansy elindeki kutuyu göle bırakırken harry sanki bütün hayatı o karanlık sulara düşmüş gibi büyük bir acıyla yavaşça dibe çöken kutunun arkasında bıraktığı boşluğu izliyordur, pansy genç adama bakıyorken harry ona döndüğünde bir adım geri atar

“bir daha bana yaklaşma-“

“pansy-“

“yaklaşma dedim, rahat bırak beni-“

harry uzanarak genç kıza kollarından tutarken pansy çırpınıyordur, harry tüm gücüyle onu tutuyorken bir an sonra pansy genç adamın kollarından kurtulur ve deli gibi okula koşarken harry dişlerini sıkarak göle döner..

“SNAPE!”

harry muggle yapımı bir eve girip kapıyı hızla çarparken tekrar snape’in adını bağıırır, üst katta merdivenlerin başında görünen adam büyük bir öfkeyle harry’e bakıyorken karşısındaki 18 yaşındaki genç adamın görüntüsü değişir, 10 yılın izleri tekrar yüzüne ve vücuduna otururken harry üzerindeki pelerini atarak salona giderken konuşuyordur

“attı. Hepsini bir seferde göle bıraktı-“

“yapacak demiştim potter, bir kez olsun sözümü dinleseyd-“

“SÖZÜNÜ DİNLEMEK İSTEMİYORUM!”

potter snape’i iterek merdivenlere ilerlerken evde girmesinin yasak olduğu tek yere gitmek için merdivenlere koşuyordur, snape de onun arkasından fırlarken harry basamakları üçer üçer çıkıyor, ikinci kata ulaştığında koridordun sonundaki yatak odasına girer, yatakta uyuyan genç kadının başına çökerken güzel yüzünü elleri arasına alarak yaşlardan parlayan zümrüt gözleriyle pansy’e bakar.

10 senedir bir kez bile gözünü açmamış olan kadın şimdi de kılını bile kıpırdatmıyorken harry ağlayarak başını onun boynuna yasladığında snape kapının dışında onları izliyordur..

Chapter 3

The Day

“PANSY!”

pansy üzerine savrulan lanetten kaçamamış, güçsüzce yere yığılırken harry etrafındaki ölüm yiyenlere aldırmandan oraya koşuyor, onun pansy’e gittiğini gören hermione genç adamdan geriye kalanları da halletmeye uğraşıyorken hogwarts şu anda içindeki öğrencilerine cehennem oluyordur.

Voldemort’un yok edilmesinin hemen ardından son bir umutla ya da aptallıkla mı bilinmez, atağa geçmiş olan ölüm yiyenler büyük bir direnişle karşılaşmışken artık taraflar önemini kaybetmiştir.

Harry pansy’i kollarına alıp kaldırarak ölüm kalabalığından uzaklaştırmaya çalışırken snape’in sesini duyar, o tarafa döndüğünde genç adamın asasının fırlattığı ışığın gittiği yöne döner ve hızlı adımlarla oraya yürürken kucağındaki genç kadının başı ve kolları her adımda güçsüz bir şekilde sallanıyordur..

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - CALLING OUT FOR YOU

“uyanmayacak..”

“ne saçmalıyorsun sen!”

harry snape’e atılacakken ron genç adamı kollarından yakalar, snape kılını bile kıpırdatmıyorken hermione ve luna üzüntüyle onları izliyordur, o sırada içeri ginny girerken odadakiler kızıl genç kıza bakıyorlardı, ginny başını sallar

“bitti. Kendini savunamayacak kadar zavallı olanları da zindanlara kapattık..”

hermione rahatlarken luna genç kıza omuzlarından sarılıyordur, o sırada ginny harry’nin halini gördüğünde genç adamın yanına giderek yüzünü elleri arasına alır

“başardın harry-“

“HİÇBİR ŞEY BAŞARMADIM! BAŞARAMADIM! BU KAHROLASI HERİF ONUN UYANMAYACAĞINI SÖYLÜYOR!”

Ginny snape’e dönerken siyahlar içindeki adam derin bir nefes alır, ginny acıyla harry’e bakarken genç adamın gözlerinden yaşlar dökülüyordur, ama harry farkında bile değilken kollarını ron’dan kurtarır, ginny’i geçip snape’i de iterek pansy’nin olduğu odaya girerken kapı arkasından kapandığında snape yanındaki masaya tutunarak başını eğiyordur, o sırada genç adamın yaralı olduğunu sonunda hatırlamış olan hermione koşururken snape genç kızın kollarına tutunarak bir yere oturtulmaya izin veriyordur..

“pansy, yalvarırım uyan.. yalvarırım..uyan..hadi..”

harry genç kızın başında, yatağın yanında yere oturmuş, siyah saçları okşayarak uyanmasını mırıldanıyorken pansy gözlerini açmıyordur, genç adam başını eğerek içinden geldiği gibi ağlıyorken hermione odaya girer

“harry..”
“hiçbirinizi görmek istemiyorum, hermione lütfen git..”
“harry dinle..”
“işime yarayacak bir şeyin yoksa sus hermione..”
“var.”

harry başını kaldırıp genç kıza bakarken hermione harrynin yanında yere çöker

“çok tehlikeli, ama imkansız değil..”
“nedir?”
“gel benimle, herkes seni içerde bekliyor..”

harry tekrar pansy’e dönüp genç kızın başına bir öpücük bırakır, sonra kalkıp hermione’yle beraber odadan çıkar..

“belli bir zamanda aktif olabilecek bir anathar hazırlamak bir anda yapılabilecek bir şey değil bayan granger-“
“itiraz etmeden önce dinleyin profesör..”

sname susarken hermione genç adamın ilerleyen beş dakika içinde konuşmayacağına emin olmuş, masadaki açık kitapların üzerine elini koyarak konuşur

“savaş başladığından beri anahtarların yapılmasının yasak olduğunu biliyorum bu yüzden tek bir anathar değil, birden fazla parçanı bir araya gelmesiyle kendiliğinden oluşacak bir geçit yapmayı düşündüm..”

kimse bir şey söylemezken hermione açıklamaya devam eder

“tamamen rastgele objeleri seçerek bir diğeriyle bir araya geldiklerinde aktif olacak şekilde tıslımlayacağız. Geçiti bu şekilde parça parça yapmanın tek dezavantajı seçilmiş objelerin belirli zaman aralıklarından sonra bir araya gelmesi gerekliliği. Parçaların birleşmesiyle yaratılan geçitlerde tam yedi parça olmak zorunda..”

harry rahatsızca yerinde kıpırdanırken hermione genç adama döner

“horcruxlar gibi, evet..bunların bir araya gelmeden önce çalışması için aralarında en az birer aylık boşluklar olması gerekiyor, bu da demek oluyor ki pansy’i bugün başka bir yere göndermek istediğimiz için yarattığımız geçit parçalarının ilkinin en erken 7 ay önce verilmesi gerekiyor..”

hermione boynundaki zaman döndürücüyü çıkararak harry’nin önünde masaya koyarken luna bir kutunun içinde topladığı eşyaları getirmiştir. Teker teker hepsini çıkarırken ilk ay için eski bir anathar, ikinci ay için boş bir iksir şişesi, üçüncü ay için snape’in uyku iksiri için kullandığı 12 tane lale yaprağının olduğu kırmızı kese, dördüncü ay için aşınmış altın kapaklı bir kolye, beşinci ay için küçük bir rulo parşömen, altıncı ay için kırık bir asa ve son ay için de çapulcu haritası konulurken ron gülümser, harry oradan buradan toplanmış eşyalara bakarken bakışlarını hermione’ye çevirdiğinde genç kız gülümser

“sadece yedi ay öncesinin pansy’sine bunları nasıl vereceğini düşünmek kalıyor..”

harry iç çekerek önüne konulan zaman döndürücüyü alırken snape onu izliyordur...

Chapter 4

Last Two Months

“dostum, parkinson seni izliyor..”

ron harry’i dürterek slytherin masasını gösterirken harry gerçekten de onu izleyen pansy’i gördüğünde o da genç kıza bakar, biraz sonra pansy’nin bakışları tekrar tabağına inerken harry kaşlarını çatarak ron’a döner, arkadaşı omuzlarını silerken hermine ne olduğunu soruyor, ron ve harry bir şey yok diyerek genç kızın lafını geçiştiriyordur..

“pansy!”

pansy gözleri büyüyerek arkasını dönerken yanındaki slytherinli kızlar da hayretle onlara doğru gelen harry potter’a bakıyordu, pansy arkadaşlarının arasında bir adım geri atarken harry yanındaki kızlara aldırılmadan pansy’e sorar

“bir sorun mu var?”

pansy kaşlarını çatarken harry ona bakıyordu, pansy yanındaki kızlara dönüp uzaklaşmalarını söylerken kızlar ikiletmeden uzaklaşır, pansy onların duymayacağından emin olduğunda harry’e döner

“yine ne oyunu oynuyorsun potter?”

“ben oyun falan oynamıyorum, sen dik dik bana baktığın için bir derdin varsa öğrenmeye geldim..”

“tek derdim sensin..”

“güzel öyleyse, görüşürüz parkinson..”

harry arkasını dönüp giderken pansy yutkunarak geçen hafta *o ben değilim* diyen harry’i hatırlar ve ürpererek kollarındaki kitaba biraz daha sarılır..

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - FALL IN LOVE AGAIN

“kumbara..”

Şifreyi duyan tablonun ardından kapı açılırken pansy yavaşça karanlık odadan içeri süzülür, girişteki odada şömine hala zayıf bir ateşle yanıyordu pansy kapıyı kapatarak harry’nin uyuduğu odaya ilerler, aralık kapıyı biraz daha açarak yatakta yüz üstü yatan genç adama bakarken mırıldanır

“harry?”

harry’de bir hareket yokken pansy sesini biraz daha yükseltir

“potter..”

harry yatakta bir şeyler homurdanarak dönerken gözlerini aralayıp kapısında dikilen karaltıyı gördüğünde hızla esasına uzanır, gözlüklerini takarak baş ucundaki lambayı açarken kapıdaki pansy dikleşir, harry genç kıızı gördüğünde zaten uykudan bulanmış beyni biraz daha kısa devre yaparken çatlak bir sesle sorar

“ne yapıyorsun burada-nasıl içeri girdin?”

“şifreyi biliyorum..”

“nasıl?”

“sen söyledin..”

harry öyle bir şey hatırlamıyorken asasını biraz daha sıkı kavrar, pansy içeri bir adım daha atarken harry yataktan kalkar, genç kız ona doğru geliyorken biraz sonra asayı tutan elini tutup indirdiğinde harry kaşlarını çatar

“ne yapıyorsun pansy?”

“geçtiğimiz 5 ayda bana verdiğin eşyaları hatırlıyor musun?”

“geçtiğimiz 5 ayda sana değil eşya, günahımı bile vermedim, neden bahsediyorsun?”

pansy inanamayarak potter’ın gözlerini izliyorken genç adam da ona bakıyordur, biraz sonra genç kız uzanarak onun dudakların örttüğünde harry irkilerek başını çeker, pansy hala ona bakıyorken harry hala beyni bulanık bir şekilde önündeki genç kıza uzanarak dudaklarını öper...

---

harry yüzüne dokunan elleri hissettiğinde başını geri çeker, asayı tutan eli pansy’nin belindeyken genç adam onu izleyen koyu yeşil gözlere bakarak sorar

“rüya görüyorum..”

pansy başını iki yana sallarken gülümser

“5 aydır her ay bana gelip saçma sapan eşyalar veriyordun..”

“ne yapmanı istedim..”

“sadece saklayacaktım, zamanı gelince kullanacaktım-“

“peki sen ne yaptın?”

“geçen hafta hepsini göle attım..”

“iyi yapmışsın, bu zamanda kendime bile güvenmiyorum..”

pansy gülümserken harry asasıyla beraber genç kıza belinden tutarak kendine biraz daha çeker, pansy başını eğerek dudaklarını genç adamın boynuna bastırırken harry yutkunur

“gecenin bir yarısı gerçek olup olmadığını kontrol etmek için mi geldin?”

pansy başını sallarken harry gülümser, biraz sonra kollarındaki kız ona sımsıkı sarılırken genç adam sessizce onu tutar..

---

bir hafta içinde harry ve pansy o gece olanları konuşmamış, pansy yanına yaklaşmadıkça harry de ona gitmiyorken ikisinin de ne olursa olsun birbirlerine güvenmedikleri açıktır. Güvenmeleri için zaten bir sebep yokken pansy bazen onu umulmadık anlarda öpen, durmadan sevdiğini söyleyip onu özleyen harry’i özlüyordur. Harry ise sadece karmakarışık bir akılla ne yönde düşüneceğine karar vermeye çalışıyorken bir ileri bir geri geçen bir haftanın sonunda bir gece başkan odasının kapısındaki tablo yine aynı şifreyi duyar..

“harry?”

“uyumuyorum, gel..”

pansy karanlık olan odadan içeri girerken harry yatakta doğruluyordur, lambayı açmadan bekliyorken pansy gelip yanına oturduğunda ikisi de bir süre sessiz kalırlar, pansy genç adamın yanında duran eline uzanıp tutarken harry birleşmiş ellerine bakıyordur, mırıldanır

“ne zaman saldıracakları belli değil..”

“benimle de mi savaşı konuşacaksın?”

“seninle başka neyi konuşabilirim parkinson, bir slytherin ne konuşmak ister?”

pansy oturduğu yerde biraz daha harry’e yaklaşıırken genç adam diğer eliyle genç kızın yüzünü tutmuş, porselen tenine dokunuyorken pansy mırıldanır

“aklını kaçırmış gibiydin..”

“ne zaman?”

“bana geldiğin her zaman. Aceleliydin, sürekli bir şeylere yetişmeye çalışır gibi bir halin vardı..”

“çok özlü iksirin etkisinin geçmesinden korkan aceminin teki olabilir..”

“kim harry potter’ın bir tutam saçına bu kadar yakın?”

“herkes, sen bile..”

pansy gülümserken başını sallar

“ben bile..”

ve genç kız uzanarak genç adamın dudaklarını örterken harry onu kendine çekerek yatakta kucağına alıyordur, pansy genç adamın omuzlarına tutunarak bacaklarını açarken saçları iki yanından harrynin yüzüne düşüyor, boynundan yayılan lavanta ve vanilya karışım ikisinin arasında duruyorken harry genç kızın boynunu öperek mırıldanır

“çok güzel kokuyorsun pansy-“

“lavanta..”

“ve vanilya..”

pansy gülümseyerek *afirin potter* derken harry de gülümser, pansy saçları sol tarafa atarak genç adamın dudaklarına eğilirken harry oturduğu yerde doğruluyor, ikisi öpüşüyorken harry genç kızını yavaşça arkaya iterek yatağa yatırıyor..

---

pansy ertesi sabah uyandığında hala harry’nin yatağında olduğunu fark eder, başları tamamen ters taraftayken genç kız hala okul üniforması üzerinde, dün gece çıkarmadan geldiğini hatırlarken arkasında ona sarılmış uyuyan harry üzerindeki tişörtle bile sıcacıktır. Pansy bir an yattığı yerden kalkmak istemezken başını yana çevirip kiminle olduğunu gün ışığında tekrar gördüğünde hafifçe iç çeker, belinden karnına doğru sarılmış kolu kaldırarak yataktan dışarı süzülürken harry onun boş bıraktığı yerdeki kokuya sarılarak uykusuna devam ediyor, pansy çıkmadan önce son bir kez genç adamın uykusunu izleyerek gülümsüyor, sonra yatak odasının kapısını kapatarak dışarı çıkıyordu..

“bu nedir potter?”

harry ve pansy gölün uzak bir kenarında oturmuş, sabahın erken saatlerinde gözlerden uzak zaman geçiriyorken pansy harry’nin ona verdiği geniş ama yassı kare kutuya bakıyordu, genç adam gülümseyerek açıklar

“bugün tam bir ay oldu..”

“ne bir ayı?”

“gecenin bir körü benim odama gelip beni öpmenin üzerinden bir ay geçti parkinson..”

pansy onun bu ayrıntıyı hatırlamasına gülümserken parmaklarını kutuda gezdiriyordu

“ve sen de bana hediye aldın..kız gibisin potter, nedir bu?”

“aç da gör..”

pansy kutunun üzerinde bağlı olan ipi çözerek kanatları iki yana açtığında içinde bomboş bir yağlı boya kanvası çıktığında kaşlarını çatar

“öldüğüm zaman portremin konulması için mi bu?”

“bu bir rüya kanvası parkinson.. bir de safkanım diye ortalarda dolaşıyorsun, o elindeki çok eski bir büyücü oyuncağı-“

“hiç böyle bir oyuncağı görmedim ben..”

“çok pahalı bir oyuncağı..”

“ve sen bunu *bana* aldın..”

harry başını sallarken pansy önündeki kanvasa döner

“ne yapıyor bu?”

“tam olarak ne yaptığı aslında bilinmiyor, verilen insana göre değişir diyorlar.. içinden gelen bir şeyi bu kanvasın üzerine boyadığında rüyalarının bunu pusula olarak kullanıp seni aradığın şeye ulaştırdığını söylüyorlar.. ayrıca istediğin gibi büyültüp küçültebiliyormuşsun, ve kesinlikle siyahla boyamaman gerekiyormuş..”

“kimmiş bunu söyleyenler?”

“hermione'nin bulduęu kitaptaki eski büyücüler..”

pansy hermione ismini duyduğunda hızla harry'e bakarken harry ciddidir, konuşur

“nasılsa bir gün birisi öğrenecek pansy-“

“granger'a mı söyledin-“

“sen kimseye söylemedin mi?”

“ben slytherinlerle kalıyorum potter, hiçbirimiz sırdaş değiliz..”

harry cevap vermezken pansy onun gözlerindeki hayal kırıklığını görüyor ve her dakika lord'un nefesini ensesinde hissetmesine rağmen yaşayan çocuğun kalbini kırmanın bu kadar kolay olmasına şaşıyordu. Genç kız uzanarak harry'nin yüzünü tutarken zümrüt gözler pansy'nin kucağındaki kanvasa bakıyordu, genç kız konuşur

“teşekkür ederim harry..”

zümrüt gözler pansy'e bakıyorken genç kız uzanarak bir aydır hiç yapmadığı bir şeyi yapıp bahçede, herkese açık bir alanda harry potter'ı öpüyordu...

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - AUTUMUN WHISPERS

“yarın.. yarın bitecek pansy-“

“nasıl bu kadar emin olabilirsiniz?”

harry *snape lord tarafından bütün haberleri bize veriyor* demek yerine sessiz kalmayı tercih ederken pansy önüne geçip yüzünü tuttuğunda genç kıza bakar

“yarın hepimiz ölmüş olabiliriz-“

“ne yapmamı istiyorsun? Yanımda ol dersin olurum harry-“

“yanımda ol pansy..”

genç kız gözleri dolarak gülümserken başını sallar, harry uzanarak onun güzel dudaklarından öperken pansy genç adama tutunuyor, oturdukları odada şömine biraz daha güçlenerek onları ısıtıyorken pansy ona rağmen titreyerek harry'e biraz daha sokulur. Genç adamın elleri yavaşça aşığı inerek pansy'nin

kazağını kaldırarak yukarı çekiyorken dudaklar bir süreliğine ayrılır, kazak siyah saçları kaldırarak genç kızın başından çekip çıkarılırken harry tekrar pansy'e uzanır..

---

pansy üzerindeki genç adamın ağırlığıyla gözlerini kapatırken harry onun sıcak boynunu öpüyor, yattıkları yatağın örtüleri ikisini beraber kapatırken beyaz örtülerin altında tenleri birbirine değiyordur..

pansy başını çevirerek harry'le göz göze gelirken genç adam tek eliyle genç kızın siyah saçlarını okşuyordur, pansy dudakların ısıarak gülümserken harry uzanarak onu öper, genç kız belini biraz kaldırarak üzerindeki harry'e yol gösterdiğinde harry yavaşça kendini geri çekip tekrar alçaldığında pansy'nin içine giriyor, ikisinin de ağızları açılarak nefesleri birbirine karışırken pansy hafifçe kaşlarını çatarak inliyordur..

Harry pansy'nin sıcaklığında yavaşça gidip geliyorken onun canını yakmaktan ölesiye korkuyor, pansy'nin her çıkardığı seste onu izliyorken genç kız kapattığı gözlerini açıp ona baktığında harry'nin içinden bir şeyler kopuyordur, pansy başını hafifçe kaldırarak genç adamın dudaklarına uzanırken harry kendini bu sefer biraz daha derine itiyor, pansy inleyerek belini kaldırıyorken harry geri çekilerek açık ağızdan sıcak nefesini bırakıyordur...

Chapter 5

The Dream

“başka bir yolu olmalı, tekrar anahtarları yapın, tekrar denerim-“
“harry olmuyor-“
“olmuyor diye bir şey yok! Yok hermione!”

harry masaya vurarak geri çekiliyorken 11. yılda pansy'e ulaştıramadığı bir başka anahtar setinden sonra artık bütün umutları tüketiyordur. Genç adamın rüyalarında pansy defalarca o laneti tekrar tekrar yiyorken artık her şey dayanılmaz olmuştur. Herkes ikinci kattaki yatak odalarının birinde bir kızın uyuduğunu kabullenmiş, hayatlarına devam etmişken snape bile başarmıştır, o bile bir yerde gerçek bir insan olmayı başarmışken harry yapamıyordur. Pansy orada uyurken o oturup yemek yiyemiyordur, içtiği su onu yaşatmıyordur, gece gündüz bir şeyler arıyorken 11 yılda aklına gelmeyen başka bir şey kalmasının bir mucize olduğunu düşünüyordur.

Genç adam yine herkesi arkasında bırakıp pansy'nin olduğu odaya girerken büyüler onu bu kadar hayatta tutmuş, pürüzsüz tenini, hatta boynundaki o lavanta ve vanilya kokusunu bile o ilk günkü dokunuş gibi taze tutmayı başarabilmişken o büyülerin bir tanesi bile genç kızını geri getiremiyor..

SOUNDTRACK
FARIBORZ LACHINI - AUTUMUN WHISPERS

“eşyalarını nereye koydunuz?”
“bodrumda-harry ne yapacaksın?”

hermione harry'nin arkasından koştururken genç adam bodruma inen kapıyı açmış, hızla merdivenlerden iniyordur, bodruma ulaştığında üzeri çarşafarla kapalı bir sürü eşyaya bakar, sonra duvarın köşesinde üzeri kapatılmış dikdörtgen bir şey görünce o tarafa ilerler.

Yıllardır açılıp bir kez bile olsun yüzüne bakılmamış rüya kanvası şimdi üzerinden çekilen çarşafla adeta nefes alırken önündeki genç adam yıllar önce tek bir kez gördüğü sihirli resime bakıyordu..

Bu kanvası pans'ye verdiği günden iki hafta sonra genç kız hiç boya kullanmadan sihirle bu resmi yapmıştır. Yemyeşil çimler üzerinde batan bir gün ve uçsuz bucaksız çimlerin ortasında sadece büyük bir çınar ağacı..

Harry resimde esen ılık rüzgarı bile hissedebiliyorken biraz daha yakından baktığında çınar ağacının altında oturan iki karaltıyı görür, kaşlarını çatarken hermione de genç adamın yanında resime bakıyordu, sorar

“ordakiler siz misiniz?”

“bilmiyorum..”

“çok huzurlu görünüyorsunuz..”

“hiç o kadar huzurlu olmadık hermione..”

genç kadın iç çekerken harynin parmakları artık iyice kurumuş tabloda dolaşıyordu, mırıldanır

“rüyası hiç gerçek olmadı..”

hermione tabloyu izliyorken bir an sonra gözleri büyür, hary'nin koluna tutunurken konuşur

“rüyası hiç gerçek olmadı hary. Hala rüyasını görüyor, uyanmak istemiyor..”

hary hermione'ye bakarken anlamıyordu, kaşlarını çatır

“neden bahsediyorsun sen hermione?”

“pansy lanetle beraber uykuya daldığından beri bu yaptığı rüyayı görüyor olmalı. Eğer rüya çoktan görülüp bitmiş olsaydı tablo bunu yok edecekti, belki de istediği gerçekleşecekti-“

“bu resim çok eski hermione-“

“evet! ben de onu demek istiyorum, pansy hiçbir zaman böyle bir rüyayı görebilecek kadar bile cesur olamamış olabilir, o laneti yediği anda korkuyla bir şeylere sarılma ihtiyacı hissetmiş hary-“

“bilemeyiz-“

“ama çok mantıklı! Tanrım-pansy o rüyayı bırakmak istemiyor, gözlerini açtığında tekrar savaşın içinde olmaktan korkuyor, o yüzden uyanmayı reddediyor hary, uyanıp her şeyin bittiğini bir kez görebilse..”

hary başını iki yana sallarken hermione gözleri dolarak dudaklarını ısırır

“yapabilirim, pansy'i uyandırabilirim hary-“

“herm yalvarırım...”

genç adamın lafı boğazının düğümlenmesiyle kesilirken zümrüt gözleri dolu doludur, zorlukla konuşur

“olmayacak bir şey için bana umut verme-“

“hayır-hayır, hary yapabilirim, biliyorum-“

“geçit için de aynı şeyi söylemiştin. Yıllarca denedim, her seferinde-her gidişimde bir kez daha, defalarca aşık olarka döndüm ama o hiç uyanmadı herm..”

hary elini gözlerine kapatarak bir an dururken hermione umutla gülümseyerek arkadaşına sarılır

“uyanacak hary, söz veriyorum..”

hary ona sarılan bedeni tutarken gözleri tablodaki ağacın altında oturup gün batımını izleyen çifttedir..

“tabloyu yok edeceğim-“
“mantıklı değil..”
“severus, lütfen..”

snape hermione’ye paylaştıkları yatak odasında sakın adımlarla yürüyorken genç kadın yatakta oturuyordur, konuşur

“senin yardımın olmadan yapamam, üzerini kapatacak sıvıyı senin tılsımlaman gerek-“
“kız uyanmak yerine ölebilir, gerçek dünyayla tek bağlantısını da kesersek-“
“bir şeyler hissetmesi gerek severus, iyi de olsa, kötü de olsa bir şey hissetmeli, değişikliği sezmeli-“
“daha çok korkarsa asla uyandıramazsın-“
“korkmayacak, sen yardım edeceksin..”

snape derin bir iç çekerek yatakta oturan ve gözlerinde umutla karışık bir zeka pırıltısı olan genç kadına bakarken hermione gülümser

“yapacaksın, biliyorum..”
“sana hayır demeyi unuttuğum için yapacağım, gerçekten istediğim için değil.”

Hermione yataktan kalkarak genç adama ilerler, kavuşturduğu kollarından tutarak dudaklarına uzanırken snape gözlerini kapatarak genç kadının öpüşünü karşılar..

Hermione ve snape birkaç saat sonra ellerindeki tılsımlı beyaz kapaticıyla bodruma inmişler, onlarla beraber en önde harry olmak üzere herkes bekliyorken luna ron’un elini sımsıkı tutmuş, ginny tırnaklarını kemiriyordur.

Hermione elindeki büyük fırçayı beyaz sıvı dolu kaseye batırıp hafifçe süzdürür, sonra tabloya dokunurken harry gözlerini kapatıyordu..

“kaç saat oldu?”
“iki.. biraz daha sabret harry. Severus kusursuz bir iş çıkarttı..”

harry göz ucuyla kapının kenarında dikilen snape’e bakarken genç adam hafifçe başını sallar, harry için bu belli belirsiz onaylama bile yeterli olurken genç adam iç çekerek yataktaki pansy’e bakıyordu.

genç kadın uykuların en derininde, tablodaki huzuru aradığı rüyasını görüyorken rüyasında hayatını deli dolu yaşamış, ama şimdi huzur isteyen, arkasında bıraktığı *savaştan* kaçıp kendi dünyasında yalnız kalmak isteyen bir ruhu görüyordur. Sonra bir anda onu belki de bu isteğe yönlendiren tek şeyi görmüştür, rüya kanvası. Genç kızın kendi aklında yarattığı ruh bir gün onu alıp eve getirmiş, kanvasın arkadaşlığında genç kadın yalnızlığını kırabilecek tek adamı bulmuşken şimdi ikisi o rüyada mutludur. Pansy gözlerini açmak istemiyor, savaşa dönmek, yara almak ya da yara alanları izlemek istemiyorken zümrüt gözlü adamın kollarında rahattır. Bütün gün batımları turuncu, bütün çınarlar yücedir. Ilık rüzgar her gün onu okşarcasına saçlarının arasından geçiyorken genç kadın bir gün bu rüzgarı izlerken gözlerini kapatmış ve hafif bir yaprak gibi uçtuğunu hissetmiştir...

“pansy!”

harry yatakta kıpırdanan genç kadının başına çökerken pansy kuru bir nefesle gözlerini açar, yattığı yerin beyaz tavanı genç kadına yabancı gelirken ağzını aralar, ama o bilmese bile sonsuzluk kadar uzun süredir kapalı tuttuğu sesi çıkmak istemezken pansy gözleri dolarak başını hafifçe yana çevirir, ona bakan zümrüt gözleri gördüğünde içi titrerken hafifçe gülümser, harry de gözlerinden yaşlar akarak

gölümüsüyorken pansy'nin gözü arkadaki kalabalığa takıldığında kaşları çatılır, kuru nefesi acı dolu bir ses olarak dudaklarının arasından dökülürken harry genç kadının yüzünü tutarak kendine çevirir

“bitti, savaşta değilsin. Bitti sevgilim, iyisin..”

pansy büyümüş gözlerle harry'e bakıyorken koyu yeşil gözleri yaşlarla parlıyor, kollarında var olduğunu bildiği az bir güçle genç adamın yüzüne uzanıp yanağına dokunuyordur. Harry genç kadının dokunuşuyla gözlerini kapatarak zümrütlerde birikmiş yaşları bırakıyorken pansy de iç çekerek sakin bir nefes verir, sabah olmuştur...

The End

Hiç böyle olacağını tahmin etmemiştim, bir anda karmakarışık zaman dilimlerine ayırarak umulmaz bir derinlikte kendimi bir süreliğine kaybettiğim bir hikaye oldu. Parry'e çok yakıştığını düşünüyorum :)

Üstelik küçük dünyamıza bir de Rüya Kanvası diye sihirli bir eşya daha eklemiş olduk, nice iksirlerden, oyuncaklardan sonra bu da ayrı bir renk oldu.

Daha nice Parry'lerde görüşmek üzere, herkese teşekkürler..

10.02.08 - 12:42 pm